

De samvirkende danske Landboforeninger.

Til Indenrigsministeriet.

Om de i Mødet i Indenrigsministeriet den 6. ds. af d'Hrr. Folketingsmænd *Niels Frederiksen* og *W. Neergaard* fremlagte Forslag angaaende en Nyordning af Maksimalpriserne for den indenlandske Kornavl, skal De samvirkende danske Landboforeninger, efter at Spørgsmaalet har været drøftet i et i Dag afholdt samlet Bestyrelsesmøde, udtale følgende:

For saa vidt angaar de i Forslagene indeholdte Bestræbelser efter at tildele dels Brødkornsavlen og dels Flæskeproduktionen en gunstigere Stilling, kan man fra Landboforeningernes Side yde disse Bestræbelser fuld Anerkendelse og Tilslutning. Af Landbrugets Organisationer har det Gang paa Gang været fremhævet, at den hidtil fulgte Fremgangsmaade ved Ansættelse af vilkaarligt valgte lave Maksimalpriser for Brødkorn og Flæsk virkede som en særlig Produktionsbeskatning, og at de gældende Maksimalpriser derfor, rent bortset fra de Uretfærdigheder i Byrdernes Fordeling, som de i Øjeblikket medførte, i det lange Løb vilde betyde en alvorlig Fare for netop de to Produktioner, som det for hele Samfundets Skyld er af den største Betydning at oprettholde i saa stor Udstrækning som muligt. Det har ligeledes gentagne Gange fra Landboforeningernes Side været fremhævet, at de i Forhold til Prisen paa Foderkorn lave Maksimalpriser paa Rug indeholdt en Uretfærdighed mod de Landbrug, hvor Rugen under normale Forhold har været dyrket med Opfodring for Øje, og at Maksimalprisen paa Flæsk paa lignende Maade i særlig Grad ramte det mindre Landbrug, der fortrinsvis er svineproducerende og kornforbrugende, medens derimod det større Landbrug gennem sin Overskudsavl af Foderkorn har haft og fremdeles, om end nu i mindre Grad, har Adgang til en virkelig Krigsfortjeneste.

Det har endvidere ofte af Landbruget været hævdet, at Maksimalpriserne kun burde finde Anvendelse som en yderste Nødhjælp i saadanne Situationer, hvor der var Mulighed for i et fuldstændig lukket Marked ved Spekulation at fremkalde abnorme Prisstigninger. Hvor kunstige Maksimalpriser finder Anvendelse ud over disse Tilfælde, vil de aldrig betyde nogen virkelig Løsning af foreliggende Vanskeligheder, men som oftest have en Virkning, der er den modsatte af, hvad der netop var tilsigtet.

For Brødkornets Vedkommende vilde ved Krigens Udbrud det absolute Forbud mod Eksport samt et helt eller delvis Forbud mod Opfodring sikkert have betydet en fuldt tilstrækkelig Sikring. Og skulde det forbigaaende have vist sig, at der fremkom en betydende Forhøjelse af Brødkornspriserne, vilde Staten kunne regulere disse ved at yde Dyrtidstilskud.

Under Hensyn til, at nu to Aars forholdsvis meget lave Maksimalpriser paa Brødkorn har ført ind i en Situation, hvor Befolkningens Forsyning med Brød af Landets egen Avl kan blive truet, og at det ikke kan betragtes som sikkert, at Staten fremdeles har Adgang til at indføre Brødkorn fra Udlandet, tør man fra Landboforeningernes Side imidlertid ikke længere tilraade, at Maksimalpriserne paa Brødkorn